

„Ahol a test van, oda gyűlnek a sasok” (*Lk 17,37*). E testen a szentek általában Jézus Krisztus testét értik, a sasokon pedig a lelkeket, akik mint a sasok fölemelkednek a földi dolgok fölé és az égbe szállnak, gondolataikkal és vágyaikkal oda törekszenek és ott időznek. Ezek a lelkek a földön ott lelik meg paradicsomukat, ahol a szentségi Jézust megtalálják, és úgy tűnik, nem tudnak betelni azzal, hogy mellette legyenek. Szent Jeromos mondja, hogy ha a sasok – megérezve a zsákmány szagát – nagy távolságból is elindulnak, hogy megtalálják, akkor nekünk mennyivel inkább kell sietnünk és röplnünk a szentségi Jézushoz, mint szívünk legdrágább eledeléhez!³⁴ Ezért keresték mindig a szentek, mint szomjas szarvasok, e könnyek völgyében a paradicsomi forrást.

A jezsuita Alvarez Boldizsár atya bármilyen tevékenységet folytatott, gyakran tekintett abba az irányba, ahol tudta, hogy az Oltárszentség van, gyakran meglátogatta, s olykor egész éjszakákat töltött nála. Könnyezett, amikor látta, hogy a nagyok palotái telve

³⁴PL 15, 1781. Szent Ambrus: *Expositio in Lucam 17,37*.

vannak emberekkel, akik ott udvarolnak, hogy valami csekély jót elnyerjenek, s ugyanakkor látta az elhagyott templomokat, ahol a világ legnagyobb Fejedelme, mérhetetlen és örök javak ajándékozója lakik és ül a szeretet trónusán itt a földön, közöttünk. Ó mondta, hogy a szerzeteseknek igen nagy ajándéka, hogy a házukban őrizhetik az Oltáriszentséget, és amikor csak akarják, éjjel és nappal meglátogathatják ezt a nagy Királyt, amit a világiak nem tudnak megtenni.

Szeretett Uram, te látod, mennyire szennyes vagyok és mennyire hálátlan, mégis oly jóságosan hívsz, hogy közeledjem hozzád, nem akarok tehát elcsüggedni nyomorúságaim miatt: jövök és közeledem hozzád, te pedig teljesen alakíts át engem; úzzél ki belőlem minden szerelmet, ami nem neked szól, minden vágyat, ami nem tetszik neked, minden gondolatot, ami nem rád irányul. Jézusom, szerelmem, kincsem, mindenem, csak neked akarok örömet szerezni, csak a kedvedben akarok járni. Egyedül te vagy méltó arra, hogy szeresselek, téged akarlak szeretni egész szívemmel. Szakíts el engem, Uram, mindentől és kötözz magadhoz; de annyira kötözz meg,

hogy többé ne szakadassak el tőled, sem
ebben, sem a másik életben.

*Röpi*ma: Édes Jézusom, ne engedd, hogy
elszakadjak tőled.

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

Karthauzi Dénes nevezi így a Szent Szű-
zet: „A hozzá menekülő bűnösök szószólója”
(ügyvédje). Így tehát, Isten nagyságos Anyja,

mivel az a hivatalod, hogy a hozzád menekülő vétkesek ügyeit védj, íme, most a lábaidhoz borulok. Hozzád menekülök és Villanovai Szent Tamással³⁵ együtt mondom: Szószólónk, teljesítsd hivatalodat, serkenj föl, tedd a dolgodat, vedd kézbe ügyemet. Igaz, hogy nagyon vétkes vagyok az én Uram előtt, mert oly sok jótétemény és kegyelem után annyira megbántottam; a baj tehát már megtörtént, de te meg tudsz menteni; elég, ha azt mondod a te Istenednek, hogy te védsz engem, s én bocsánatot nyerek és megmenekülök.

Röpima: **Drága Anyám, üdvözítened kell engem!**

Vilmos³⁶ párizsi püspök imádsága:

„Hozzád fordulok, ó Isten Anyja, akit az egész Egyház az Irgalmasság Anyjának szólít. Megtagadhatod-e közbenjárásodat a bűnösöktől, te, akinek imádsága mindig kedves Isten előtt, és soha nem talál elutasításra? Szent Bernát joggal mondja, hogy nem szólna többé irgalmasságról, ha találkozna valakivel, akit, miután segítségül hívott téged szükségében, magára hagyta!

³⁵Villanovai Szent Tamás (1488–1555) ágostonos kanonok, Valencia érseke volt.

³⁶Auverne-i Vilmos 1228–1248-ig volt Párizs püspöke.

volna. Tehát nem fogod megtagadni tőlem se jószágodat. Látom, hogy nagyobb törődéssel imádkozol értem, mint kérni mertem volna, és többet kérsz számomra, mint amit reméltem. Ó Irgalmasság Anyja, a te jószágod, mely soha senkit magára nem hagyott, elhagyhat-e engem a veszedelemben, melyben úgy látom, el kell vesznem?”

Röpima: Ó Mária, tiéd vagyok, ments meg engem!

HUSZONKETTEDIK LÁTOGATÁS

Az Énekek énekének menyasszonya elindult keresni a kedvesét, és mivel nem találta, kérdezgetve járt körül: „Nem láttátok-e azt, akit szeret a lelkem?” (3,3.) Jézus akkor még nem volt a földön, most azonban, ha egy Jézust szerető lélek keresi őt, mindig megtalálja az Oltáriszentségben. Avilai János atya mondta, hogy az összes kegyhelyek között nem talált kedvesebbet, mint egy olyan templomot, ahol az Oltáriszentséget őrizték.

Ó Istenem végtelen szerelme, végtelen szerelemre vagy méltó! Jézusom, hogyan tudtál oly mélyen megalázkodni, hogy az emberek kedvéért a kenyér színe alá rejtőzzél? Ó megtestesült Ige, első vagy a megalázkodásban, mert első vagy a szerelemben: hogyan ne szeretnék egész valómmal, amikor tudom, mi mindent tettél, hogy szerelmem foglya légy! Nagyon szeretlek. Ezért a kedvéért mehtagadom minden érdekemet és minden kedvemet. Örömmöm az, hogy örömet szerezhetek neked, Jézusom, Istenem, szerelmem, mindenem, ébressz bennem nagy éhséget, hogy szent-

ségi jelenlétedben legyek és a társaságodban időzzek. Hálátlan volnék, ha nem fogadnék el egy ilyen édes és szíves meghívást. Ó Uram, rombolj le bennem minden teremtményekre irányuló szeretetet. Te akarod, hogy egyedül te, az én Teremtőm légy a célja vágyaimnak és egész szeretetemnek. Szeretlek téged, Istenem szeretetreméltó jósága. Nem kérek tőled mást, csak magadat. Nem akarom a saját örömeimet, hanem a te örömet akarom, és ez elég nekem. Fogadd el, Jézusom, ezt a jó szándékot egy bűnöstől, aki szeretni akar téged. Segíts engem a kegyelmeddel: add, hogy én, aki a pokol nyomorult rabszolgája voltam, mostantól a te szerelmed boldog rabszolgája legyek.

Röpipa: Jézusom, aki a legnagyobb jó vagy, szeretlek téged!

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

Édes Úrnóm és Anyám, én egy hitvány lázadó vagyok, aki a te nagy Fiad ellen fordultam; de bánattal jövök jószágodhoz, hogy nyertj

nekem bocsánatot. Ne mondd, hogy nem teheted, mert Szent Bernát így nevez téged: *Ministra Propitiationis*, a Megkegyelmezés Szolgálója. A te dolgod, hogy segítsd a veszedelemben lévőket, ezért nevez Szent Efrém a veszélyben forgók támaszának. Úrnóm, ki van nagyobb veszedelemben, mint én? Én elveszítettem Istent: ha így maradok, kárhozatra leszek ítélve. De te mindent el tudsz érni, és én tőled remélek minden jót, a megbocsátást, az állhatatosságot, a Paradicsomot.

Remélem, hogy a boldog mennyországban egyike leszek azoknak, akik a te irgalmasságot dicsérik, ó Mária, ha közbenjárásoddal megmentesz engem.

Röpima: Mária irgalmasságait örökké éneklem, örökké éneklem. Amen, amen.

Vilmos párizsi püspök imádsága:

„Ó Isten Anyja, a te jóságod soha nem vetett meg egyetlen bűnöst sem, aki neked ajánlotta magát, és vajon az Egyház tévesen vagy hiába nevez téged Szószólójának? A nyomorultak menedékének? Bűneim soha meg ne akadályozzák jóságos hivatalod gyakorlását, mellyel békeközvetítő s a nyomorultak egyetlen reménye és menedéke

vagy. Isten Anyja, aki az egész világ javára szülte az irgalmasság forrását, soha nem tagadhatod meg jószágos segítségedet attól, aki hozzá folyamodik. A te hivatalod, hogy békeközvetítő légy Isten és az emberek között. Indítson tehát megsegítésemre nagy jószágod, mely nagyobb az én bűneimnél.

*Röpi*ma: Drága Anyám, üdvözítened kell engem!

HUSZONHARMADIK LÁTOGATÁS

A keresztények közül sokan nagy fáradságot és nagy veszedelmet vállalnak azért, hogy meglátogassák a Szentföldet, azokat a helyeket, ahol a mi drága Üdvözítőnk született, szenvedett és meghalt. Nekünk nem kell hosszú útra indulnunk, se annyi veszedelmet vállalnunk, mert itt van a közelünkben az Úr, a templomban lakik, néhány lépésre otthonainktól. Nolai Szent Paulin mondja: ha a zarándokok nagyra tartják, hogy Betlehemből vagy Jeruzsálemből a szent helyekről kevéske port hoznak magukkal, milyen buzgósággal kellene nekünk meglátogatnunk az Oltáriszentséget, ahol maga Jézus van jelen személyesen, és nekünk se fáradságba, se veszedelmekbe nem kerül meglátogatása?

Egy vallásos lélek, akit Isten az Oltáriszentség iránti nagy szerelemmel ajándékozott meg, egyik levelében ezeket írta: „Megláttam, hogy minden, ami nekem jó, az Oltáriszentségből ered. Egészen a szentségi Jézusnak adtam és szenteltem magam. Látom, hogy sok kegyelemhez azért nem jutunk hozzá, mert nem megyünk ehhez az isteni Szentséghez. Látom, mekkora vágy él

a mi Urunkban, hogy az Oltáriszentségben széteszthassa kegyelmeit. Ó szent misztérium! Ó szent ostya! Hol mutatja meg Isten leginkább a hatalmát, ha nem ebben az ostyában? Mert ebben az ostyában minden benne van, amit Isten valaha is értünk tett. Ne irigykedjünk a szentekre, hiszen itt a földön közöttünk van – szerelmének legnagyobb csodáival – ugyanaz az Úr. Légy rajta, hogy akikkel beszélsz, egészen az Oltáriszentségnek adják magukat. Azért mondom ezt, mert e Szentség által eksztázisban vagyok. Nem tudok nem beszélni az Oltáriszentségről, aki annyira szeretetreméltó. Nem tudom, mit meg nem tennék a szentségi Jézusért.” És így fejezi be a levelét: „Ó szeráfok, akik a szerelemtől édesen lángolva álltok a ti Uratok és az én Uram körül, és az egek Királya mégsem a ti szerelmetekért, hanem az én szerelmemért akart e Szentségben elrejtőzni; segítetek tehát, ó szerelmes angyalok, hogy én is meggyulladjak, és ti gyújtsatok meg tüzetekkel, hogy veletek együtt lángoljak én is.”

Ó Jézusom, add, hogy megismerjem az emberek iránti szerelmed nagyságát, hogy azt látva egyre növekedjék bennem a vágy, hogy szeresselek és kedvedben járjak. Sze-

retlek szeretetreméltó Uram, és mindig szeretni akarlak, csak neked akarok tetszeni.

Röpima: **Jézusom, hiszek benned, remélek benned, szeretlek téged, neked adom magamat!**

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

Szeretetreméltó Szűz, Szent Bonaventura így nevez téged: Árvák Anyja, Szent Efrém pedig többször hívott így: Árvák Befogadója. Jaj nekem, mert ezek a szerencsétlen árvák

nem mások, mint a szegény bűnösök, akik elveszítették Istent! Hozzád menekülök tehát, szentséges Szűz Mária: elveszítettem az Atyát, de te anyám vagy, aki vissza tudsz vezetni hozzá.

Nagy bajomban hívlak segítségül, siess segítségemre! Vajon vigasztalanságban fogok maradni? Nem, mert III. Ince pápa³⁷ mondja rólad nekem: „Ki hívta őt segítségül úgy, hogy nem talált meghallgatásra?” És ki imádkozott hozzád úgy, hogy nem hallgattál rá és nem segítettél? Elvesztett-e valaha is valaki, aki hozzád menekült? Csak az vész el, aki nem menekül hozzád. Tehát, Királynóm, ha meg akarsz menteni, add, hogy mindig segítségül hívjalak és bízzam benned.

Röpima: **Szűzanyám, add, hogy bízzam benned!**

Szent Ágoston imádsága:

Emlékezzél, ó legkegyesebb Szűzanya, Mária, hogy sohasem lehetett hallani, hogy te bárkit is gyámoltalanul magára hagyta volna, aki pártfogásodat kérte és segítsége-

³⁷1198–1216-ig volt pápa.

dért könyörgött.³⁸ Szent Bernát tehát azt mondja, kérjük a kegyelmet és Mária által kérjük, mert aki keres, az talál, és nem csalódhat. Tehát mindig Mária által kérjük a kegyelmeket, mert ő elnyeri, amit kér, és az ő kéréseit nem lehet visszautasítani. Ó Isten Anyja, imádkozz mindenkiért, imádkozzál értem is, aki bűnösebb vagyok a többiekénél, ezért nagyobb szükségem van közbenjárásodra.

³⁸Ez a híres *Memorare* imádság kezdete. Sokáig Szent Ágostonnak tulajdonították, de valószínűbb Szent Bernát szerzősége, akit egy ismeretlen szerző idéz.

HUSZONNEGYEDIK LÁTOGATÁS

„Valóban elrejtőzött Isten vagy” (Iz 45,5). Az isteni szeretet egyetlen más művében sem valósulnak meg annyira ezek a szavak, mint az Oltáriszentség imádandó misztériumában, ahol a mi Istenünk teljesen elrejtőzve van jelen. Amikor az örök Ige megtestesült, elrej-tette istenségét és emberként jelent meg a föl-dön. De amikor Jézus velünk marad e Szentségben, emberségét is elrejt, és miként Szent Bernát mondja, kenyérnek látszik, hogy ezzel mutassa meg irántunk való szeretetének gyöngédségét: „Elrejtőzik az istenség, elrejtőzik az emberség, csak a szeretet mélysége látszik”.

Látva, ó szeretett Üdvözítőm, az emberek iránti szeretet e túlkapását, szinte eksztázisban vagyok, Uram, nem tudok mit mondani. E Szentségben az emberek iránti szerelmedből odáig mentél, hogy elrejtetted fenségedet és leteszed dicsőségedet, egészen addig, hogy szinte elemésztetted isteni életedet. És miközben oltárainkon jelen vagy, úgy tűnik, nincs más dolgod, mint szeretni az embereket, és megmutatni irántuk való

szelmedet; ők pedig hogyan viszonyozzák ezt neked, ó Isten nagy Fia!

Ó Jézus, ó szerelmes Jézus, szabadjon mondanom, túlságosan szereted az embereket, mert látom, hogy a saját dicsőségénél jobban akarod az ő javukat. És vajon nem tudtad, hogy e szerelmes terved megvalósításáért micsoda bántásoknak leszel kitéve? Látom – és te sokkal jobban láttad előttem –, hogy az emberek nagyobb része nem imád téged, és nem is akar tudni róla, hogy jelen vagy ebben a Szentségben. Tudom, hogy ezek az emberek gyakran meggyalázzák a konsekrált ostyát, a földre, vízbe, tűzbe dobják. És csodálkozom azon, hogy még azok többsége is, akik hisznek benned, ó Istenem, ahelyett, hogy jóvátennék szolgálataikkal a sok bántást, vagy azért jönnek a templomba, hogy tiszteletlenségükkel még jobban megbántsanak, vagy magadra hagynak az oltárokon, és megfosztanak olykor még az örökmécstől és a szükséges díszítéstől is.

Ó édes Üdvözítőm, bárcsak könnyeimmel és a véremmel moshatnám le azokat a helyeket, ahol e Szentségben annyi sértés éri szerelmedet és a te szerelmes szívedet! De ha ezt nem is tehetem, legalább arra vágyom, Uram, és ígérem neked, hogy

gyakran meglátogatlak, hogy imádjalak, ahogyan most imádlak, azoknak a bántásoknak ellensúlyozására, melyeket az emberektől kapsz ebben az isteni misztériumban. Fogadd el, ó örök Atya, ezt a gyarló dicsőítést, amit szentségi Fiad ellen elkövetett sértések jóvátételeként az emberek közül a legnyomorultabb ajánl föl neked, aki én vagyok; fogadd el azzal a végtelen dicsőítéssel egyesítve, melyet Jézus Krisztus a kereszten adott neked és ad minden áldott nap az Oltáriszentségben. Ó szentségi Jézusom, bárcsak megtehetném, hogy az összes emberek beleszeressenek az Oltáriszentségbe!

*Röpi*ma: Ó szeretetreméltó Jézus, ismerd meg, szerettesd meg magadat velünk!

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

Hatalmas Úrnóm, az örök üdvösségért agódva bizalom ébred bennem, amikor hozzád menekülök és rád gondolok, Anyám, aki egyrészt oly gazdag vagy kegyelemben, hogy Damaszkuszi Szent János a Kegyelemek Tenge-

rének nevez;³⁹ Szent Bonaventura szerint te vagy a vízmedence, mely összegyűjt minden kegyelmet, te vagy a kegyelmek gyűjtőhelye; Szent Efrém szerint te vagy a kegyelem és minden vigasztalás forrása; Szent Bernát szerint pedig minden jó teljessége vagy; másrészt annyira kész vagy jót tenni, hogy Szent Bonaventura szerint megbántásnak tekinted, ha valaki nem kér tőled kegyelmet.

Ó gazdag, ó bölcs és kegyes Királynő! Látom, hogy jobban ismered lelkem szükségleteit, mint én, és jobban szeretsz engem, mint én magamat. Tudod-e, milyen kegyelmet kérek tőled most? Nyerd el azt a kegyelmet számomra, melyről látod, hogy a lelkemnek leginkább javára van; ezt kérđ Istentől, és ez elég nekem.

Röprima: **Istenem,** add nekem azokat a kegyelmeket, melyeket Mária kér számomra!

„Járuljunk bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalmat találjunk alkalmas időben” (Zsid 4,16). Szent Antonin mondja, hogy a kegyelem e trónusa Mária, általa osztja szét Isten az összes kegyelmet. Ó szeretetreméltó Királynő, te segíteni akarsz

³⁹PG 96, 675.

a bűnösökön, íme, itt egy nagy bűnös, aki hozzád menekül; nagyon segíts és gyorsan segíts rajtam. Dicsőségére fog válni irgalmasságodnak azt üdvözíteni, aki ezerszer megérdemelte a poklot. A te közbenjárásod mindenható a te Fiadnál. Te szentté tudsz tenni engem, tedd meg hát a Jézus Krisztus iránti szeretetből. Ó Mária, Szent Bernáttal mondom neked, te vagy az én nagy bizodal-mam, te vagy minden reményem alapja.

Röpi-ma: Ó Mária, tekints reám és könyörülj rajtam!

HUSZONÖTÖDIK LÁTOGATÁS

Szent Pál magasztalja Jézus Krisztus engedelmességét, amikor azt mondja, hogy mindhalálíg engedelmeskedett az örök Atyának: „engedelmes lett mindhalálíg” (*Fil 2,8*). De az Oltáriszentségben még többet tett, mert itt nemcsak az örök Atyának, hanem az embereknek is engedelmeskedik, és nem csupán a halálíg, hanem mindaddig, amíg ez a világ fönnáll: engedelmes lett, mondhatjuk, egészen a világ végezetéig. Ő, az egek Királya, az ember iránti engedelmességből leszáll az égből és ott marad az oltárokon, hogy engedelmeskedjék az embereknek; amint Izaiás mondja: „Én pedig nem ellenkezem” (*50,5*). Úgy van jelen, hogy önmagától nem mozdul: ott van, ahova teszik, akár a monstranciában, akár a zárt kusztódiában, engedi, hogy vigyék, ahova akarják, házakba, utcákra; az áldoztatáskor engedi, hogy annak adják, aki kéri, akár igaz, akár bűnös a szentáldozáshoz járuló. Szent Lukács azt mondja, hogy itt a földön Jézus engedelmeskedett a Szűzanyának és Szent Józsefnek. Ebben a Szentségben pedig annyi teremtménynek engedelmeskedik, ahány pap van: „Én pedig nem ellenkezem”.

Engedd meg, ó Jézusom szeretetreméltó Szíve, hogy ma hozzád szóljak, ahonnan az összes szentség fakadt, s főként a szerelemnek ez a Szentsége. Szeretnélek annyira megtisztelni és megdicsőíteni, amennyire te megdicsőítetd templomainkban az örök Atyát szentségi jelenlétedben. Tudom, hogy az oltáron ugyanazzal a szeretettel szeretsz, amellyel a kereszten oly sok szenvedés közepe fölládoztad isteni életedet. Ragyogj föl, ó isteni Szív, hogy megismerjenek, akik nem ismernek téged! Szabadítsd meg érdelemmel vagy legalábbis enyhítsd meg a tisztítótűzben szenvedő lelkeket, akik már örökre a jegyeseid. Imádlak, hálát adok neked és szeretlek mindazokkal a lelkekkel együtt, akik ebben az órában a földön és az égben szeretnek téged. Tisztítsd meg, ó tisztaságos Szív a szívemet minden teremtményekhez való ragaszkodástól, és töltsd be a te szent szerelmeddel. Vedd birtokodba, édességes Szív, egész szívemet, annyira, hogy monstantól fogva egészen érted éljen, és mindig elmondhassa: „ki szakít el engem Isten szeretetétől, mely Krisztus Jézusban van?” (Róm 8,35)

Vésd bele, ó szentséges Szív az én szívembe a szenvedéseidet, melyeket a földön hordoztál az én szerelmemért, hogy ezek

láltán mostantól fogva a te szerelmedért akarjak szenvedni, vagy legalább türelemmel viseljem el az élet minden terhét. Jézusom alázatos Szíve, adj részt a te alázatodból. Szelíd Szív, add nekem édességedet. Végy ki a szívemből mindent, ami nem tetszik neked; térítsd egészen magadhoz, hogy ne akarjon és ne kívánjon mást, csak azt, amit te. Végül add, hogy csak azért éljek, hogy neked engedelmeskedjek, téged szeresselek, a kedvedben járjak. Tudom, sokkal tartozom neked, túlságosan nagy hálára kötelezel engem, és ha egészen oda is adom magamat, oly kevés az!

Röpima: Ó Jézus Szíve, te légy az én szívem egyetlen uralkodója!

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

Szent Bernát mondja, hogy Mária az a mennyei bárka, amelyben – ha idejében bemenekülünk – bizonyosan megszabadulunk az örök kárhozát hajótörésétől: ő „a hajótörésből kimentő bárka”. Mária előképe volt a bárka, melyben Noé megmenekült a föld egyetemes

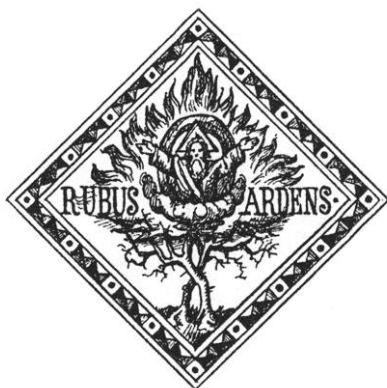
hajótöréséből. De Hészükiosz azt mondja, hogy Mária nagyobb annál a bárkánál, erősebb és biztonságosabb. Noé bárkájában csak néhány ember és néhány állat kapott helyet és menekült meg, de a mi Megmentőnk mindazokat befogadja, akik Mária köpenye alá menekülnek, és ott biztonsággal megmenti valamennyiüket. Szegények volnánk, ha nem volna Máriánk! És mégis, ó Királynőm, mennyien elvesznek! Miért? Mert nem menekülnek hozzád. Elveszett-e valaha valaki, ha hozzád menekült?

Röpima: **Szentséges Szűz Mária**, add, hogy valamennyien mindig hozzád meneküljünk!

Drága Királynőm, Isten kincstára vagy és minden irgalmasság kincstartója, amit ő nekünk akar adni. És ezt megtetézve te magad mondod: „Nálam a gazdagság..., hogy gazdaggá tegyem az engem szeretőket” (*Péld 8,18.21*). Tehát gazdaggá teszed a kegyelemmel mindazokat, akik szeretnek téged. Drága Anyám, én csak egy szegény bűnös vagyok, de te tudod, hogy nagyon szeretlek. Isten után nincs más, akít jobban szeretnék, mint téged, mert te méltó vagy rá. Könyörülj meg rajtam, el ne hagyj; siess

**segítségemre életemben és halálomban,
hogy egy napon hozzád jöhessek, és megáll-
hassak a lábaidnál a Paradicsomban.**

*Röpi*ma: Ó Mária, tebenned van minden
reményem!

HUSZONHATODIK LÁTOGATÁS

Ujjongjatok és mondjatok dicséretet, Sion lakói, mert nagy közöttetek Izrael szentje! (vö. *Iz 12,6.*) Ó Istenem, mekkora öröme, micsoda reményre és milyen ujjongó érzésekre kellene lobbannunk nekünk embereknek, tudva, hogy a lakóhelyünkön, a templomainkban, a házuk szomszédságában itt lakik és él az Oltáriszentségben a szentek Szentje, az igaz Isten! Ő, aki jelenlétével boldoggá teszi a Paradicsomban a szenteket! Ő, aki maga a szeretet! A szeretetet ő nem birtokolja, hanem ő maga az, mondja Szent Bernát.⁴⁰ Az Oltáriszentség nem csupán a szeretet szentsége, hanem maga a szerelem, maga Isten, aki a teremtményei iránti végtelen szerelemből a Szeretetnek nevezi magát, és az is: „szeretet az Isten” (*1Jn 4,16*).

De hallom a panaszodat, ó szentségi Jézusom: „vendég voltam és nem fogadtatok be” (*Mt 25,43*). Eljöttél hozzánk, hogy a javunkra vendégünk légy itt a földön, és mi nem fogadtunk be. Igazad van, Uram, nagyon igazad van; és én egyike vagyok e

⁴⁰Isten is szeret, de a szeretetet nem máshonnan meríti, hanem önmagából. És ezért lángolóbban szeret, mert a szeretetet nem birtokolja, hanem Ő maga az. PL 183, 1062.

hálátlanoknak, aki magadra hagytalak, és még csak meg sem látogattalak. Fenyíts meg, ahogyan akarsz, de ne azzal, amit megérdemeltem, tudniillik, hogy megfosztasz a jelenlétedtől, mert én szeretném jóvátenni figyelmetlenségemet és gorombaságomat, ahogyan veled viselkedtem. Mostantól fogva nemcsak gyakran akarlak látogatni, hanem szeretnék nálad lenni, amikor csak tudok.

Ó jóságos Üdvözítőm, add, hogy hűséges legyek, és másokat is buzdítsak a példám-al arra, hogy az Oltáriszentség társaságában legyenek. Hallom az örök Atya szavát: „Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telt” (Mt 15,5). Istennek tehát egészen tetszésére vagy, és én ne találnám benned tetszésemet, én, nyomorult féreg, és ne keresnélek a könnyek e völgyében? Ó emésztő tűz, égess ki belőlem minden teremtményekhez kötődő vonzódást, mert egyedül ezek tesznek hűtlenné és távolítanak el tőled. Ha akarsz, te megteheted ezt: „Uram, ha akarsz, megtisztíthatasz engem” (Mt 8,2). Annyi mindent megtettél érttem, tedd meg ezt is, hogy kiűzöd a szívemből mindazt a szeretetet, ami nem rád irányul. Íme, egészen neked adom magam: ma egész hátra-

lévő életemet az Oltáriszentség szerelmére szentelem. Szentségi Jézusom, te légy bátorító, szerelmem, életemben és halálom óráján; akkor pedig majd jöjj és légy útravalóm és kalauzom boldog országodba. Amen, Amen. Így remélem, így legyen!

Röplima: Jézusom, mikor fogom végre látni a te szép arcodat?

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

Ó szentséges Anyánk, benned találunk orvosságot minden bajunkra: benned találunk erőt a gyöngeségeinkben, mert Szent Germanosz így nevez téged: Gyöngeségünk Ereje!⁴¹ Benned találjuk meg a kaput, melyen át kijuthatunk a bűn rabszolgaságából, mert Szent Bonaventura így nevez téged: Szabadság Kapuja!

Benned találjuk meg biztonságos békénket, mert ugyanaz a Bonaventura mondja, hogy az emberek biztonságos nyugalma

⁴¹PG 98, 318.

vagy. Benned találjuk meg gondokkal terhelt életünkben az enyhületet, mert miként Jusztiniani Szent Lőrinc⁴² mondja, te vagy zarándokságunk vigasztalása. Összefoglalva benned találjuk meg az isteni kegyelmet és magát Istent, mert Szent Bonaventura így nevez téged: Isten kegyelmének trónusa; Szent Proklosz⁴³ szerint pedig híd vagy, melyen Isten leszállt az emberekhez: áldott híd vagy, melyen a bűneink miatt távoli Isten eljön és a kegyelmével a lelkünkben lakik.

Röpima: Ó Mária, te légy erősségem, szabadulásom, békém és üdvösségem!

Imádság Máriához:

Ó Mária, Szent Bernáttal együtt mondom neked: te vagy az irgalmasság Királynője és kik volnának az irgalmasság alattvalói, ha nem a nyomorultak? Tehát te vagy az irgalmasság Királynője, én pedig a legnyomorultabb bűnös, alattvalóid között

⁴²Jusztiniani Szent Lőrinc (1381–1445) lelki író, velencei pátriárka volt.

⁴³„Mária, szolgálólány és anya, szűz és maga az ég, az egyetlen híd, melyen Isten az emberekhez jön.” Részlet abból a beszédből, mellyel Szent Proklosz (+@ 446) még mint küzikai püspök legyőzte Nesztorioszt. PG 65, 682.

az első. Uralkodjál tehát rajtunk, ó irgalmasság Királynője! Mivel pedig te vagy az irgalmasság Királynője, én pedig a legnyomorultabb bűnös vagyok, azért a legnagyobb vagyok alattvalóid között, és rám nagyobb gondot kell fordítanod, mint az őszes többire. Rajta hát, Szószólónk, fordítsd felénk irgalmas szemeidet. Ó Királynőm és szószólóm, tekints reám és könyörülj rajtam.

*Röpi*ma: Ó Mária, menedékem, kérjed értem Jézust!

HUSZONHETEDIK LÁTOGATÁS

Az úrnapi officiumban énekli az Egyház: „Mert melyik az a másik, bármilyen nagy nemzet, amelynek olyan közeli istenei volnának, mint amennyire jelen van a mi Urunk Istenünk minden könyörgésünknel?” (MTörv 4,7) A pogányok, amikor hallották a mi Istenünk szeretetének műveit, azt mondták: milyen jó isten a keresztények Istene! És valóban a pogányok elképzeléseik szerint faragtak maguknak isteneket: olvassuk csak a történelmet, és látjuk, hogy a sok istenségről szóló mesék közül egyben sincs szó olyan emberszerető istenről, mint a mi igaz Istenünk. Mert Ő – hogy imádói iránti szerelmét bizonyítsa és kegyelmekkel gazdagítsa őket – a szeretetnek ily nagy csodáját tette: oltárainkba rejtőzve állandó társunkká lett éjjel és nappal, és úgy látszik, nem tudja elviselni, hogy csak egyetlen percre is elszakadjon tőlünk.

„Emlékezetet szerzett csodatetteinek”
(Zsolt 110,4). Édes Jézusom, tehát a legnagyobb csodádat azért akartad tenni, hogy beteljesítsd égő vágyadat és mindig a közepünkben légy? De akkor miért futnak az emberek jelenléted elől? És hogyan képesek

oly sokáig távol élni tőled, s annyira ritkán látogatni téged?! És ha itt vannak egy negyedóráig, az az unalomtól egy évszázadnak tűnik számukra! Ó milyen nagy a te türelmed, Jézusom! Igen Uram, nagy a türelmed, mert igen nagy az emberek iránti szerelmed, és ez köt meg téged, hogy a sok hálátlan között is itt maradj. Ó Istenem, a te tökéletességeid végtelenek, ezért vagy végtelen a szerelemben is, ne engeddd tehát, hogy a jövőben is a hálátlanok között legyek, mint eddig voltam! Add nekem azt a szerelmet, amit megérdemelsz, s amivel tartozom neked. Korábban én is unatkoztam jelenlétedben, mert nem szerettelek, vagy csak nagyon kicsit szerettelek; de ha kegyelmeddel eljutok oda, hogy nagyon szeretlek, többé nem fogok unatkozni, és éjjel és nappal szentségi lábaidnál fogok időzni.

Ó örök Atya, följajánlom neked a te Fiaidat, fogadd el értem; és az ő érdemeiért adj nekem az Oltáriszentség iránt olyan lángoló és gyöngéd szeretetet, hogy mindig betérjek az olyan templomokba, ahol ő jelen van, vágyakozzam utána és együtt legyek vele.

Röpipma: Istenem, Jézus szerelmére kérek, adj nekem nagy szeretetet az Oltáriszentség iránt.
(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

Dávid tornyáról mondja a Szentlélek az Énekek énekében, hogy „bástyákkal épült, ezeryi pajzs függ rajta, megannyi hősi pajzs” (4,4). Mária ez a torony, mely meg tudja védeni mindazokat, akik hozzá menekülnek. Ó szentséges Szűz, tehát te vagy az, akit Szent Ignác vértanú így nevez: „a harcban állók nagyon erős sánca”.⁴⁴ Ó mennyi csapdát ásnak ellegeségeim, hogy megfosszanak Isten kegyelmétől és a te oltalmadtól, ó drága Úrnóm! De te vagy az én erősségem! Te nem tartod magadhoz méltatlannak a harcot a benned bízókért, ezért nevezett téged Szent Efrém a benned bízók előharcosának.⁴⁵ Védj meg tehát és harcolj értem, aki annyira bízom és remélek benned.

Röpima: **Mária, a te neved az én oltalmam!**

Imádság Máriához:

**Úrnóm, te mondtad Szent Brigittának:
„Bármennyit vétkezett egy ember, ha őszinte megbánással hozzám fordul, én kész va-**

⁴⁴PG 5, 942. Antiochiai Szent Ignác föltétezt levele Szent János apostolhoz.

⁴⁵PL 97, 1107.

gyok fogadni a megtérőt; nem azt nézem, mennyit vétkezett, hanem hogy milyen akarrattal jön hozzám. Nem méltóságon aluli nekem a sebeit megkenni és gyógyítani, mert engem így hívnak: Irgalmasság Anyja, és valóban az vagyok.” Ha tehát nem méltatlan hozzád, ó Mária, hogy bármely bűnös hozzád menjen megtérő szándékkal, és te meg tudod és meg is akarod őt gyógyítani, íme, hozzád futok, ó mennyei doktor-nő, gyógyítsd meg lelkem sok sebét. A Fiaid semmit nem tagad meg tőled, kérjed tehát, hogy bocsásson meg nekem és ajándékozzon meg szent szerelmével.

Röpima: Ó Mária, reménységem, tőled remélek minden jót!

HUSZONNYOLCADIK LÁTOGATÁS

Szent Pál mondja, hogy miután Isten megszületett Fiát adta értünk, kell-e félnünk attól, hogy valamit megtagad tőlünk? Vajon nem adott-e vele együtt nekünk mindent? (vö. *Róm* 8,32.) Azt is tudjuk, hogy az örök Atya mindenét odaadta Jézus Krisztusnak: „az Atya mindent a kezébe adott” (*Jn* 16,23). Adjunk tehát hálát mindig a mi szeretetreméltó Istenünk jóságáért, irgalmasságáért, bőkezűségért, aki minden jóval és kegyelemmel gazdaggá akart minket tenni azáltal, hogy Jézust nekünk adta az Oltáriszentségben: „Őbenne teljesen gazdaggá lettetek (...) úgy, hogy semmi kegyelem nem hiányzik nektek” (*1Kor* 1,5.7). Így tehát, ó világ Üdvözítője, ó emberré lett Ige, meggondolhatom, hogy ha akarom, az enyém vagy és egészen az enyém vagy; de vajon elmondhatom, hogy én egészen a tiéd vagyok, amint te azt akarod?

Ó Uram, ne nézd a világban a zűrzavart és a hálátlanságot, amiben nekem is részem volt azzal, hogy nem voltam a tiéd, pedig te akartad! Isten óvjon ettől, és ha ez így is volt a múltban, soha meg ne történjék a jövőben! Én ma fenntartások nélkül egé-

szen neked szentelem magam: az időben és az örökkévalóságban neked szentelem akaratomat, gondolataimat, tetteimet, szenvedéseimet. Ime, egészen a tiéd vagyok; mint neked szentelt áldozat, teljesen elszakadok a teremtményektől és neked ajánlom magam. Isteni szerelmed lángja emésszen meg engem. Nem akarom, hogy a szívemből ezután bármit is birtokoljanak a teremtmények. A jelek, melyekkel megmutattad irántam való szerelmedet akkor, amikor még nem szerettelek, bátorítanak a reményre, hogy most, amikor szeretlek, elfogadsz engem, aki szerelemből neked adom magam.

Örök Atya, ma felajánlom neked a te drága Jézusod Szívének minden erényét, minden cselekedetét és érzését. Fogadd el ezeket értem és az ő érdemeiért, melyek az enyéme is, hiszen ő adta nekem: add meg nekem azokat a kegyelmeket, melyeket Jézus kér tőled számomra. Ezen érdemekkel hálálom meg neked oly sok irgalmasságodat: velük adok elégtételt a bűneimért, általuk remélek tőled minden kegyelmet: a bűnbocsánatot, az állhatatosságot, a menyországot és mindenekfölött a te tiszta szerelmed legnagyobb ajándékát. Már látom, hogy mindennek én támasztok akadályo-

kat, de éppen erre kérem a gyógyulást. Jézus Krisztus szerelmére kérem tőled ezt, aki megígérte: „ha valamit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek”. Tehát nem tagadhatod meg tőlem. Uram, én nem akarok mást, mint szeretni téged, egészen neked adni magamat, és nem akarok hálátlan lenni, mint korábban. Tekints rám és hallgass meg engem; add, hogy ezen a mai napon egészen megtérjek hozzád, és el ne felejtsek szeretni téged. Szeretlek Istenem, szeretlek végtelen jóság; szeretlek téged én szerelmem, mennyországom, kincsem, életem, mindenem.

Röpima: **Jézusom, mindenem; akarj engem, mert én téged akarlak.**

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

Mennyire megkönnyebbülök nyomorúságaim közepette és mennyi vigasztalást találok szorongatásaimban, mennyi erőt tapasztalok a kísértésekben, amikor rád emlékezem és segítségül hívlak, ó édes és szentséges Anyám, Mária! Igen, mennyire igazatok van, ó szen-

tek, akik az én Úrnómet a viharban vergődők kikötőjének nevezitek, mint Szent Efrém; szerencsétlenségeink helyreállítója, mondja Szent Germanosz; a kesergők vigasztalója, mondja Szent Bonaventura; jajgatásunk csitítója, mondja Szent Germanosz. – Szűzanyám, vigasztalj meg; látom, hogy tele vagyok bűnökkel, körülvesznek ellenségeim, nincs erőm, és hideg Isten iránti szerelmem. Vigasztalj meg, vigasztalj meg, és a vigasztalásom az legyen, hogy megadod, hogy új életet kezdek: olyan életet, mely valóban kedves a te Fiadnak és neked.

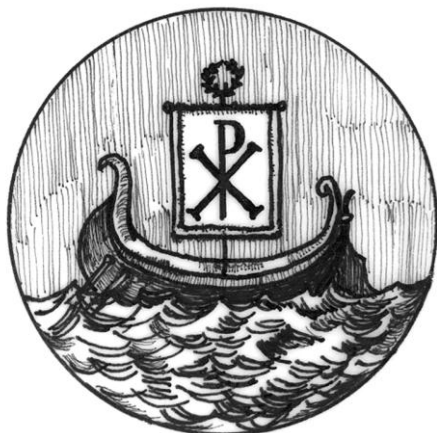
Röpima: Mária, Anyám, változtass meg, változtass meg engem, te ezt meg tudod tenni!

Imádság Máriához:

Ó Mária, mennyire kedves számomra ez a szép név: Szeretetreméltó Anya! Azok neveznek így, akik szeretnek téged. Bizony, Úrnóm, te túlságosan is szeretetre méltó vagy. A te szépséged és jóságod még a te Istenedben is szerelmet ébresztett: „megkívánta a Király a te szépségedet” (*Zsolt 44,13*). Ő mondja neked: „Mily szép vagy, barátnóm, mily szép vagy!” (*Én 4,1*), és: „egészen szép vagy, szeplő sincs rajtad” (*4,7*). Ha tehát Isten ennyire szeret téged, kell, hogy én nyomorult bűnös, aki annyi jót kaptam tőled, én is szeresselek. Szeret-lek téged, ó szeretetreméltó Királynóm, és szeretném, ha egyike lennék a téged leginkább szeretőknek! Fogadd el, ó Úrnő e kívánságomat, és esdd ki számomra Istentől ezt a szerelmet, amit tőled kérek, hiszen Istennek annyira kedves az irántad tanúsított szerelem.

Röpima: Ó szeretetreméltó Anyám, add, hogy nagyon szeresselek téged!

HUSZONKILENCEDIK LÁTOGATÁS

„Az ajtónál állok és zörgetek” (*Jel 3,20*). Ó szerelmes pásztor, aki a bárányaid iránti szerelemből nem elégedtél meg azzal, hogy meghaltál egyszer a kereszt oltárán, hanem túl ezen azt is akartad, hogy templomaink oltárán ebbe az isteni szentségbe rejtőzzél, hogy még közelebb és mindig közel lehess hozzánk, és zörgethess szívünk ajtaján. Ennyire hozzánk akarsz jönni! Bárcsak én is annyira örülnék a

közelségednek, mint az Énekek éneke menyasszonya, aki ezt mondta: „annak árnyékában ülök, akire vágytam” (2,3).

Ó ha én szeretnék, ha igazán szeretnék, szeretetreméltó Szentségem, mennyire vágyódnék éjjel és nappal nálad lenni, és el nem távozni tőled a tabernákulum elől; és ott, fenséged közelében én is sok kegyelmet és örömet találnék, mint azok a lelkek, akik beléd szerettek! Ó jaj, szépségeddel és az ebben a Szentségben mutatott, mérhetetlen szerelmed illatával vonj magadhoz: „Vonj magadhoz és keneteid illata után futunk” (Én 1,3). Igen, Üdvözítőm, mert akkor elhagyom a teremtményeket és mind a földi örömöket, hogy szentségi jelenlétedhez siessenek.

„Miként az olajfasarjadékok asztalod körül” (Zsolt 117,3). Ó, a szent erények mennyi gyümölcsét hozzák Isten számára mint friss hajtások azok a boldog lelkek, akik szerelemmel veszik körül a tabernákulumot. Én azonban szégyenkezem, ó Jézusom, hogy annyira erények nélkül jelenek meg előtted. Te már az Ószövetségben megparancsoltad, hogy aki oltárodhoz megy imádni téged, hozzon áldozati ajándékot: „ne jelenjék meg üres kézzel előtt-

tem” (*Kiv 23,15*). Akkor tehát mit tegyek, ne merjek többé megjelenni előtted? Nem, ez nem tetszenék neked. Eljövök hozzád olyan szegényen, ahogyan vagyok, te pedig gondoskodj azokról az ajándékokról, melyeket tőlem vársz. Tudom, azért vagy jelen e Szentségben, hogy ne csupán a téged szeretőket jutalmazd, hanem a szegényeket is ellásd javaiddal. Rajta tehát, most kezd el! Imádlak téged, ó szívem Királya, ó embereket igazán szerető, ó báránysádba túlságosan is szerelmes Pásztor.

Szerelmed e trónusához jövök ma; mivel nincs egyebem, amit följánlhatnék, gyarló szívemet kínálom, hogy egészen örömdre és szerelmedre legyen szentelve. Ezzel a szívvel tudlak téged szeretni, ezzel akarlak szeretni, amennyire csak tudlak. Vonj tehát magadhoz, és kötözz egészen akaratodhoz, hogy mostantól fogva örömmel mondhasam, amit szeretett tanítványod mondott, szerelmed kötelékeivel megkötözötten: „Én, Pál, Krisztus foglya” (*Ef 3,1*).

Egészen egyesíts magaddal, Uram, és add, hogy megfélelkezsem magamról, hogy egy napon boldogan veszítsek el mindent, még magamat is, és megtaláljalak téged, hogy örökre szeresselek. Szeretlek téged, szentségi Uram, hozzád kötődöm, egyesülök

veled; add, hogy megtaláljalak, add, hogy szeresselek, és soha el ne távozz tőlem.

Röpima: **Jézusom**, te egyedül elég vagy nekem!.

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

Szent Bernát így nevezi Máriát: „az Üdvözítő királyi útja”,⁴⁶ a biztonságos út az Üdvözítő és az üdvösség megtalálására. Ha tehát igaz, ó Királynő, hogy te vagy ez az út, és – amint ugyancsak Szent Bernát mondja – te vagy „a lelkünket Istenhez hordozó”, mert

⁴⁶PL 183, 43.

te vezeted a lelkünket Istenhez, akkor, ó Úrnő, ne várd, hogy Istenhez menjek, ha nem veszel ölbe és nem viszel hozzá. Végy öledbe, hordozz engem; és ha én ellenállok, vigyél erővel. Kényszerítsd, amennyire csak tudod, szereteted édes vonzásával a lelkemet és lázadó akaratomat a teremtmények elhagyására, és arra, hogy egyedül Istent és az ő isteni akaratát keresse. Mutasd meg a mennyországnak, milyen hatalmas vagy. Oly sok csodád után mutasd meg irgalmasságod ezen újabb csodáját, hogy Istenhez vonzod azt, aki egészen távol volt Istentől.

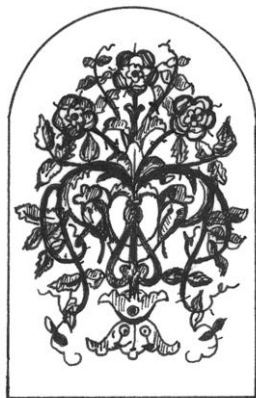
Röpipa: Ó Mária, te szentté tudsz tenni engem, tőled remélem ezt!

Imádság Máriához:

Ó Királynőm, Karthauzi Dénes így nevez téged: „Minden hozzád menekülő bűnös Szószólója”. Így tehát, Isten nagyságos Anyja, mivel az a hivatalod, hogy a hozzád menekülő bűnösök ügyeit véd, íme, most a lábaidhoz borulok. Hozzád menekülök és Villanovai Szent Tamással együtt mondom neked: Szószólónk, teljesítsd hivatalodat: serkenj föl, tedd a dolgodat, vedd kézbe ügyemet. Igaz, hogy nagyon vétkes vagyok az én Uram előtt, mert oly sok jótétemény

és kegyelem után annyira megbántottam; a baj tehát már megtörtént. Te segíthetsz rajtam. Elég, ha azt mondod Jézusnak, hogy te védsz engem, és Ő megbocsát nekem és üdvözít engem.

Röprima: Drága Anyám, üdvözíts engem!

HARMINCADIK LÁTOGATÁS

„Miért rejtet el arcodat?” (*Jób 13,24.*)
Jóbot félelem fogta el, amikor látta, hogy Isten elrejtette az arcát; de amikor mi látjuk, hogy Jézus Krisztus elrejtí fõnségét az Oltáriszentségben, nekünk nem félünk kell, hanem még nagyobb bizalomra és szerelemre kell gyuladnunk. Ő ugyanis azért rejtõzik a kenyér színe alatt oltárainkon, hogy növelje bizalmunkat és még inkább megmutassa szeretetét. „Miközben Isten ebben a Szentségben elrejtí az arcát, fõltárja a szerelmét.” Vajon ki merészelné bizalommal közeledni hozzá, és elmondani a kívánságait, ha ez a mennyei Király a maga dicsõségében jelenne meg oltárainkon? Ó Jézusom, a szerelemnek mekkora leleménye az Oltáriszentség, melyben a kenyér színe alatt rejtõzõl, hogy itt a földön szerethessen és megtaláljon, aki utánad vágyódik?! Igaza volt a Prófétának, aki el akarta mondani mindenkinek és bele akarta kiáltani a világba, hogy mindenki tudomására hozza a szeretet leleményeit, mellyel Isten felénk fordul: „Ismertetétek a népek között az õ leleményeit” (*Iz 12,4.*)

Ó Jézusom szerelmes Szíve, méltó arra, hogy az összes teremtett szív a tiéd legyen, a legtisztább szerelem lángjával mindig teli Szív: ó emésztő tűz, eméssz el engem egészen és add nekem a szerelem és a kegyelem új életét. Egyesíts magaddal annyira, hogy többé el ne szakadhassak tőled. Ó Szív, mely megnyíltál, hogy a lelkek menedékhelye légy, fogadj be engem.

Ó Szív, mely a kereszten annyira szenvedtél a világ bűnei miatt, add nekem a bűneim miatti igaz fájdalmat. Tudom, hogy ebben az isteni Szentségben a szerelemnek ugyanazok az érzései élnek benned irántam, mint amikor a Kálvárián haldokoltál, és ezért nagyon vágyódsz arra, hogy egészen egyesüljek veled. Lehetséges, hogy ezután is ellenálljak, és ne adjam oda magamat egészen szerelmednek és vágyadnak? Ó jaj, érdemeidért, szerelmes Jézusom, sebesíts meg, kötözz meg, szoríts magadhoz és egyesíts egészen a Szíveddel. Kegyelmeddel ma megígérem, hogy amennyire csak lehet, a kedvedben akarok járni, a lábaid elé teszem mindazt, ami megakadályozhatná, hogy egészen kedves legyek előtted: a hírnevet, a hajlandóságaimat, a tiltakozásaimat, saját örömeimet és kényelmemet. Add,

Uram, hogy meg tudjam tenni ezt, és mostantól fogva, minden cselekedetem, minden érzésem és indulatom kedved szerinti legyen. Ó Isten szerelme, úzz el a szívemből minden más szerelmet! Ó Mária, reménységem, te mindenre képes vagy Istennél, nyerd el nekem a kegyelmet, hogy Jézus szerelmének mindhalálig hűséges rabszolgája legyek. Amen. Amen. Ezt remélem, így legyen az időben és az örökkévalóságban.

*Röpi*ma: **Ki szakíthat el engem Krisztus szerelmétől?**

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

Szent Bernát tanúsítja, hogy Mária irántunk való szereteténél nincs nagyobb és nincs hatalmasabb. Ezért túlrad benne az együttérés és a segítségünkre siető hatalom.⁴⁷ Így tehát, tisztaságos Királynőm, te gazdag vagy hatalomban és jóságban: mindenkit üdvözíteni tudsz és akarsz. A jámbor Blossius⁴⁸ szavaival kérek, most és mindig: „Ó Úrnő, ha harcolok, oltalmaz, ha megingok, erősíts meg! Ó

⁴⁷PL 183, 430.

⁴⁸Blossius (Louis de Blois) OSB apát (+@1566)

szentséges Szűz, abban a nagy harcban, amit a pokollal kell vívnom, mindig jöjj segítségemre; főként amikor látod, hogy már ingadozom és elesni készülök, ó Úrnóm, akkor nyújtsd ki karodat és támassz meg erősebben!” Ó Istenem, mennyi kísértés van még hátra, amit halálomig le kellene győznöm! Ó jaj, reményem, menedékem, erősségem, Mária, soha ne engedd, hogy elveszítsem Isten kegyelmét. És én megígérem, hogy mindig és gyorsan hozzád menekülök minden kísértésben és mondom:

Röpirma: **Mária, segíts, segíts meg Mária!**

Imádság Máriához:

Ó szeretetreméltó Úrnő, amint Szent Bonaventura mondja, az Árvák Anyja vagy! Az árvák nem mások, mint a szegény bűnösök, akik elveszítették Istent, az ő atyjukat! Hozzád menekülök tehát, ó irgalmasság Anyja; elveszítettem az Atyát, amikor bűnömmel elveszítettem a kegyelmét. De e nagy szerencsétlenségemben te, aki anyám vagy, segíts meg! III. Ince pápa mondja rólad nekem: „Ki hívta őt segítségül úgy, hogy nem talált meghallgatásra? És ki imádkozott hozzád úgy, hogy nem hallgattad meg és nem segítettél? Elveszett-e valaha is valaki, aki hozzád menekült?”

**Csak az vész el, aki nem menekül hozzád.
Hozzád menekülök tehát, ó Anyám, könyörülj rajtam, segíts meg, el ne hagyj!**

Röprima: **Ó Isten Anyja, add, hogy bízzam benned!**

HARMINCEGYEDIK LÁTOGATÁS

Ó milyen megindító látni a mi édes Üdvözítónket azon a napon, amikor az úttól fáradtan leült egy kút fölött és szeretettel várta a samariai asszonyt, hogy megtérítse és üdvözítse őt. „Jézus ott ült a kút fölött” (Jn 4,6). Ugyanígy bánik velünk ma is, amikor leszáll az égből oltárainkra, mint megannyi kegyelemforrás fölé, s várja és hívja magához a lelkeket, legalább egy kis időre, hogy tökéletes szerelmébe vonja őket. Úgy tűnik, minden oltáron, ahol a szentségi Jézus jelen van, mindenkinek mondja: „Emberek, miért menekültök tőlem? Miért nem jöttök és közeledtek hozzám, aki annyira szeretlek benneteket, és értetek vagyok itt így megalázkodva? Mitől féltetek? Én nem azért jöttem a földre, hogy ítéljek, hanem azért rejtőztem el a szerelem e szentségében, hogy jót tegyek, és üdvözítsem mindazokat, akik hozzám menekülnek. Nem azért jöttem, hogy elítéljem a világot, hanem hogy üdvözítsem a világot” (vö. Jn 12,47).

Vegyük észbe tehát, hogy Jézus Krisztus az égben él és mindig közbenjár értünk (vö. Zsid 7,25). Ugyanígy az Oltáriszentségben állandóan, éjjel és nappal jóságosan szót

emel értünk, áldozatul ajánlva föl magát az örök Atyának, hogy irgalmat és számtalan kegyelmet nyerjen számunkra. Ezért mondta Kempis Tamás, hogy a fenytéstől és megalázódástól való félelem nélkül kell közelednünk a szentségi Jézushoz, hogy beszéljünk vele, mint barát a baráttal: „ahogy a kedves a kedvesével, barát a barátjával szokott beszélgetni”.⁴⁹

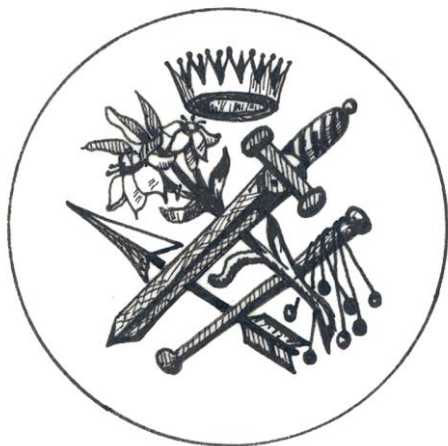
Ha tehát ezt lehetővé teszed, engedd meg, ó rejtőző Királyom és Uram, hogy bizalommal föltárjam a szívemet és mondjam neked: ó Jézusom, ó lelkek szerelmese, tudom én, mennyi gyötrelmet okoznak neked az emberek. Te szereted őket és ők nem szeretnek: jót teszel velük, és megvetnek; mondani akarsz valamit és nem hallgatnak rád; fölkínálsz kegyelmeidet és visszautasítják. Ó Jézusom, igaz az, hogy korábban én is egy voltam e hálátlanok között és így bántottalak? Ó Istenem, nagyon is igaz; de meg akarok javulni, és életem hátralévő napjaiban ellensúlyozni akarom a bántásokat azzal, hogy amennyire képes vagyok, kedvedben akarok járni és örömet akarok szerezni neked. Uram, mondd, mit kívánsz

⁴⁹*Krisztus követése* 4,13.

tőlem? Mindent meg akarok tenni, fönntartások nélkül; a szent engedelmesség által tudasd velem, és remélem, meg fogom tenni. Istenem, feltétel nélkül ígérem neked, hogy mostantól fogva nem fogok elmulasz-tani semmit, amiről tudom, hogy fokozot-tan kedves neked. Még akkor is így lesz, ha el kellene veszítenem ezért mindent, rokonokat, barátokat, becsületet, egészséget, akár az életet is: vesszen el minden, ha úgy tetszik neked. Boldog veszteség, amikor az ember elveszít és föláldoz mindent, hogy Szívednek, ó lelkem Istene, örömet szerezzen. Szeretlek, ó legfőbb Jó, mindennél inkább szeretetreméltó; és a szeretettedben egyesítem az én kicsi szívemet azokkal, akik úgy szeretnek téged, mint a szeráfok; egyesítem Mária szívével és Jézus Szívével, szeretlek egész magammal és csak téged akarlak szeretni, mindig csak téged akarlak szeretni.

Röpima: Istenem, Istenem, a tiéd vagyok és te az enyém vagy!

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

Boldog Amadé mondja, hogy a mi boldogságos Királynőnk mindig ott van Istennél, szószólónk és közbenjárónk imádságaival, melyek nagyon hatalmasok Istennél. Látja nyomorúságainkat és a körülöttünk lévő veszedelmeket, és a jóságos Úrnő anyai szeretettel együttérez velünk és segít.⁵⁰

⁵⁰B. Amadé OCist lausanne-i püspök volt. PL 188, 1343.

Tehát szószólóm és szerelmes Anyám, látod-e most lelkem nyomorúságát? Látod-e a körülöttem lévő veszedelmeket és imádkozol-e értem? Imádkozzál, imádkozzál és soha abba ne hagyj, míg nem látod, hogy üdvözültem és köszönetet mondok neked a mennyországban. Egyszülötted után te vagy a hívők biztos üdvössége, mondja a jámbor Blosius. Ezt a kegyelmet keresem én ma, és engedj meg nekem, hogy halálig hűséges rabszolgád legyek, hogy a halál után áldhassalak az égben, azzal a biztonsággal, hogy soha többé nem szakadhatok el tőled.

*Röpi*ma: **Ó Mária**, add, hogy mindig a tiéd legyek!

Imádság Máriához:

Dávid tornyáról mondja a Szentlélek az Énekek énekében, hogy „bástyákkal épült, ezernyi pajzs függ rajta, megannyi hősi pajzs” (4,4). Mária ez a torony, mely meg tudja védeni mindazokat, akik hozzá menekülnek. Ó szentséges Szűz, tehát te vagy az, akit Szent Ignác vértanú így nevez: „a harcban állók nagyon erős sánca”. Ó mennyi csapdát ásnak ellenségeim, hogy megfosszanak Isten kegyelmétől és a te oltalmadtól, ó drága Úrnőm! De te vagy az

én erősségem! Te nem tartod magadhoz méltatlannak a harcot a benned bízókért, ezért nevezett téged Szent Efrém a benned bízók előharcosának. Védj meg tehát és harcolj értem, aki annyira bízom és remélek benned.

Röpima: Mária, Mária, a te neved az én oltalmam!

FÜGGELÉK

(Búcsúk Kézikönyve 2000. 7–8. pont)

7. SZENTSÉGIMÁDÁS

1.§ *Teljes búcsút* nyerhet az a hívő, aki

1. legalább fél óráig szentségimádást végez;
2. nagycsütörtökön az ünnepi szentmise után a tabernákulumba tett Oltáriszentség előtt áhítattal elimádkozza a *Tantum ergó*;
3. templomon belül vagy azon kívül végzett szentséges körmeneten, elsősorban az úrnapi körmeneten áhítattal részt vesz;
4. eucharisztikus összejövetelek (kongresszusok) ünnepélyes zárószertartásán áhítattal részt vesz;

2. § *Részleges búcsút* nyerhet az a hívő, aki

1. imádó szándékkal szentséglátogatást végez;
2. a szentségi Jézusnak valamely jóváhagyott imát áhítattal elmond (pl. *Adoro te devote*, ‘Imádlak áhítattal’; *O sacrum convivium*, ‘Ó szent vendégség’; *Tantum ergo*, ‘Azért ezt a nagy szentséget’).

8. SZENTÁLDOZÁS ÉS LELKI ÁLDOZÁS

1. § *Teljes búcsút* nyerhet az a hívő, aki

1. első alkalommal járul szentáldozáshoz, vagy áhítattal részt vesz mások elsőáldozásán;

2. nagyböjti pénteken szentáldozás után a feszület előtt áhítattal elimádkozza az *Íme, jóságos, édes Jézusom* imádságot.

2. § *Részleges búcsút* nyerhet az a hívő, aki bármilyen jóváhagyott formulával:

1. lelki áldozást végez;

2. hálaadást végez szentáldozás után.

TARTALOMJEGYZÉK

A fordító előszava	5
Bevezetés	7
Ismétlődő imádságok	9

Szentséglátogatások

1. látogatás	15
2. látogatás	20
3. látogatás	24
4. látogatás	28
5. látogatás	32
6. látogatás	36
7. látogatás	41
8. látogatás	45
9. látogatás	49
10. látogatás	53
11. látogatás	59
12. látogatás	63
13. látogatás	67
14. látogatás	72
15. látogatás	77
16. látogatás	81
17. látogatás	85
18. látogatás	90
19. látogatás	95
20. látogatás	100
21. látogatás	105

22. látogatás	110
23. látogatás	114
24. látogatás	119
25. látogatás	124
26. látogatás	129
27. látogatás	134
28. látogatás	138
29. látogatás	143
30. látogatás	149
31. látogatás	154
Függelék	160

|